

Поштовани студенти,

Пред вама је прича Дејана Алексића којој ћемо посветити неколико наредних часова вежби из
Методике развоја говора.

За наредни час (18.10) треба да пажљиво прочитате ову кратку причу и да се припремите за
разговор о њој.

Срдачан поздрав,

М. Зорић Латовљев

Дејан Алексић

МАЛО-МАЛО ПА СЛОН

Илустровао
Коста Миловановић

Имам идеју

2021

СТРАШНА ПРИЧА

Сада ћу вам испричати једну страшну причу. Сваком прија да се понекад, онако из забаве, уплаши. Спремио сам све што ми треба за причање а ви припремите свој страх. Дакле, да почнемо.

Прво ћу пустити мало мрака. Без мрака нема страшне приче. Право да вам кажем, једва сам га нашао. Сваки мрак који сам хтео да позајмим био је заузет. Онај мрак напољу није могао да дође јер је то био ноћни мрак, а не иде да ноћ остане без мрака. Нарочито ноћу. Онај што сам га нашао на тавану био је сувише прашњав и од њега бисмо кијали до сутра. Ни мрак из цака није био слободан. Морао је да остане унутра заједно с кромпирима, да се они не би пробудили. Кромпири су много досадни кад се пробуде. Стално вире и чекају кад ће у пире. На крају ми је остао само беспослени мрак из једног џепа. А он је тако сићушан и безопасан. Кад га пустим, можда нећете ни приметити да је мрак. Али, добро, правићемо се да је страхан.

Поред мрака, донео сам и једно БУ. То је много важно за сваку страшну причу. БУ је оно што искочи пред вас кад се најмање надате и дрекне БУУУ! И њега сам једва нашао. Прво сам хтео да узмем БУ из БУдилника, али та идеја је пропала јер је будилник био навијен и ујутро не би могао да ме пробуди. Нисам ја досадан као кромпир кад се пробудим. БУ из БУндеве завршило је у пити, а БУ из БУдимпеште није ми било од користи јер је умело да виче БУУУ само на мађарском. Зато сам

морао да позајмим БУ из једног БУнара. У ствари, нисам баш узео право БУ, него његов одјек. Кад викнеш БУУУ изнад бунара, врати се само његов ехо. Право БУ остане у бунару. Али шта да се ради, боље и одјек него да у причи немамо никакво БУ.

Шта је сад, што сте се тако разочарали? Изгледа да вам смета што имамо безопасан џепни мрак и једно лажно БУ. Смејете се? Па добро, како мислите да вам испричам страшну причу ако се тако церекате? Можда је боље да вам уопште и не причам. Уместо тога, рећи ћу себи:

Доста за вечерас, авај;
лези, Дејане, и – спавај...